

det er noget, der er forligsbelagt, så finder vi en løsning der.

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Det er mere sådan et spørgsmål til den skråsikkerhed, at det her skal vi nok nå, og ellers så finder vi ud af det.

Så vidt jeg husker, indgår der i CO₂-loven, som vi behandler nu, besparelser på 2 mio. t, for så vidt angår vindmølleparkerne Horns Rev og Rødsand, 2 mio. t, for så vidt angår energispareaftalen. Når vi så er i gang med den der skråsikkerhed, vil ministeren så her fra Folketingets talerstol være lige så skråsikker på, at de to havvindmølleparker, altså Rødsand og Horns Rev, kommer op til den aftalte tid, der er disponeret med i energiplanen og i den CO₂-kvoteplan, som vi behandler her?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Det er altid fornøjeligt at stille et spørgsmål, som man formentlig selv har svaret på. Så det må være sådan til offentlig betragtning.

Vi har jo to havvindmølleparker, hvor vi ved, at den ene bliver færdig i 2009, og om den sidste har vi jo netop fået besked fra DONG om, at de har aflyst den. Vi håber, at E.ON overtager den og dermed med en meget, meget lille forsinkelse, måske overhovedet ingen forsinkelse, kan leve op til den aftale, der er indgået. Hvis ikke står vi i en ny situation, som vi selvfølgelig vil tackle.

Det kan være at spørge nummer tre på listen, det kan være at lave et helt nyt udbud, det vil jeg ikke tage stilling til her.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak for det. Så går vi videre til hr. Per Clausen som ordfører.

At stille spørgsmål til ministeren er overstået, vil jeg sige til fru Anne Grete Holmsgaard. Det er mig, der leder mødet.

Per Clausen (EL):

Ja, det er vigtigt at holde fast i, hvem der styrer mødet, tror jeg. Ikke fordi jeg ville have noget imod, at fru Anne Grete Holmsgaard engang blev formand herinde, det skal jeg ikke forhindre.

Men jeg har i hvert fald nogle enkelte sådan lidt mere generelle bemærkninger til den her

diskussion. Den første er, at det jo på baggrund af både, hvad hr. Per Ørum Jørgensen har sagt, og hvad transport- og energiministeren har sagt, står meget klart, at i forbindelse med hvad der måtte eksistere af mankoer i forhold til den plan, vi behandler i dag, og hvad der måtte opstå af problemer med at indfri de forpligtelser, man har i forhold til Kyotoaftalen, vil regeringen gerne inddrage i hvert fald dele af oppositionen til at løse de problemer. Til gengæld skal man ikke have nogen indflydelse på den plan, vi behandler i dag, fordi det er en plan med store fordelingsmæssige konsekvenser.

KL 13.45

Jeg synes faktisk, at de oppositionspartier, der lejlighedsvis deltager i forhandlinger med energiministeren, skulle overveje, hvad der ligger bag det meget klare signal, at ministeren ikke mener, at oppositionspartierne er værdige til at indgå i forhandlingerne, når det har store fordelingspolitiske konsekvenser.

Selvfølgerlig kan man sige, at da det jo voldte regeringen store vanskeligheder at blive enig internt om, hvordan den her plan skulle se ud, og man muligvis også har haft vanskeligheder med Dansk Folkeparti – det tror jeg måske mindre på – ja, så er det vel også klart nok, at mulighederne for at forhandle er ret små, fordi enhver flytning af kommaer ville true med at bringe regeringens stabilitet i fare.

Det andet, man kan sige om det, vi behandler i dag, er jo, at det sker på baggrund af det, og derfor er det selvfølgelig rørende med al den tro, som Det Konservative Folkeparti baserer sin politik på. Det må jo være det gamle med kirke, konge og kongehus og den slags ting, der slår igennem hr. Per Ørum Jørgensens indlæg, for det, vi jo ser nu, er i hvert fald den kendsgerning, at CO₂-udslippet stiger, og at vi også har et stigende energiforbrug, hvilket vel også er en naturlig konsekvens af de svigt, som regeringen har stået for indtil nu i forhold til miljø- og energipolitikken. Men man tror så på, at det vil lykkes, og under alle omstændigheder vil man, hvis det ikke lykkes, inddrage oppositionspartierne, kan jeg forstå, i at få dem løst.

Vi får så det soleklare svar på spørgsmålet om køb og salg af varm luft – og jeg synes, det er et meget, meget klart svar – at det har man ingen planer om, og samtidig skriver man i allokeringsplanen til EU, at den mulighed vil man ikke fraskrive sig. Det er vel sådan set klart nok, at når man i øvrigt insisterer på, at man ingen planer overhovedet har for, hvad man skal gøre,